

gulativet. I karantænelovens §§ 43, 25, 45 og 12 findes derhos lignende bestemmelser vedrørende skibe som i forslagets §§ 29, 30, 33 og 34.

Kapitel 9 (§§ 35—37).

Karantæneforanstaltninger over for gods, bagage og post.

Bestemmelserne i dette kapitel er affattet på grundlag af de tilsvarende bestemmelser i regulativet. Bestemmelserne svarer derhos i hovedsagen til bestemmelser i karantæneloven, §§ 35 og 36 til lovens § 50, § 37 til lovens § 18.

Bemyndigelsen i § 35, stk. 2, for indenrigs- og boligministeren til at fastsætte særlige regler om foranstaltninger over for transitgods agtes for tiden kun anvendt med hensyn til visse føde- og drikkevarer, der kommer fra kolerasmittet område eller ankommer med et befordringsmiddel, i hvilket der er konstateret et tilfælde af kolera. Bestemmelsen i § 37 om, at indenrigs- og boligministeren i visse tilfælde kan træffe bestemmelse om karantæneforanstaltninger over for postpakker, agtes anvendt med hensyn til postpakker fra udlandet, indeholdende linned, klædningsstykker eller sengeklæder, som har været brugt eller er snavset, og som må anses for enten pest-, kolera- eller koppesmittet. Andre postpakker vil i hvert fald ikke for tiden blive underkastet karantæneforanstaltninger.

Kapitel 10 (§§ 38—46).

Forskellige bestemmelser.

I § 38 er der foreslået en ny bestemmelse om, at indenrigs- og boligministeren under forudsætning af gensidighed kan indgå særlige aftaler med et eller flere lande om lempelse i de i nærværende lov omhandlede foranstaltninger. Forslaget er i overensstemmelse med regulativet, hvori der åbnes adgang til, at to eller flere stater, der på grund af geografiske, sundhedsmæssige, sociale eller økonomiske forhold har fællesinteresser, kan indgå særlige aftaler med det formål at lempe karantæneforanstaltningerne for den indbyrdes trafik. Der er allerede indledt forhandlinger med Norge og Sverige med det formål at få ophævet karantænerestriktionerne for samfærdsel inden for Danmark, Norge og Sverige.

Bestemmelsen i § 39 svarer til karantænelovens § 20.

I forslagets § 40 foreslås der tillagt indenrigs- og boligministeren bemyndigelse til at fastsætte, hvilken godtgørelse der skal ydes vedkommende læge for hans bistand ved iværksættelsen af karantæneforanstaltninger. Udgifterne hertil kan forventes at ville blive minimale; der har i hvert fald i de sidste år ikke været udgifter af denne art.

Forslagets § 41 om udgifterne til karantænevæsenet svarer i det væsentlige til karantænelovens § 54. Udgifterne ved tilvejebringelse og opretholdelse af isolationsmuligheder påhviler som hidtil vedkommende amts- og købstadkommuner, medens udgifterne til karantænevæsenet iøvrigt påhviler statskassen, dog med følgende undtagelser:

For det første foreslås det i forslagets § 41 a), at skibe som hidtil (og nu tillige luftfartøjer) selv skal betale for rotteudryddelse; det foreslås derhos i samme bestemmelse, at skibene også skal betale for den periodiske undersøgelse for rotter i skibe; medens det — som anført foran i bemærkningerne vedrørende forslagets § 8 — i regulativet er fastsat, at rottecertifikater skal udfærdiges vederlagsfrit, er der efter regulativet intet til hinder for at pålægge skibene en til udgifterne svarende betaling for den periodiske undersøgelse for rotter. Betalingen for rotteundersøgelse agtes fastsat således, at udgifterne bliver dækket, og da de nuværende gebyrindtægter for rottecertifikater ikke overstiger udgifterne til undersøgelserne, vil der således ikke fremkomme nogen merudgift for statskassen ved indførelsen af gebyrfri rottecertifikater.

Bestemmelserne i forslagets § 41 b), c), d), e), f) og g) svarer, for så vidt angår skibe, til lovens § 54 henholdsvis d), e), f), h), i) og j). Forslagets § 41 c) om skibe, der kun anløber for at landsætte syge eller lig, er dog i forhold til lovens § 54 ændret således, at statskassen afholder udgifterne til lægeundersøgelse og supplerende undersøgelser, der er nødvendige for at konstatere en undersøgt persons helbredstilstand, idet der efter regulativet ikke er adgang til at tage betaling herfor. Bestemmelsen i lovens § 54 c) om udgifter til lægens befordring til og fra borde er ikke medtaget i forslaget, da der ifølge regulativet ikke er